

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/473/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6312210363
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6312210363.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci žalobcu: BL Telecom debt, s. r. o., sídlo 811 08 Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 45 535 108, zast. splnomocnenou advokátskou kanceláriou: Soukeník - Štrpka, s. r. o., sídlo 811 08 Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, proti žalovanému: X. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q. 7, XXX XX B., toho času na neznámom mieste, zast. v konaní opatrovníkom: Mgr. Peter Zelenčík, súdny tajomník Okresného súdu Brezno, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, so sídlom 960 01 Zvolen, J. Bánika 2009/2, IČO: 42 305 675, zast. splnomocneným advokátom: JUDr. Viliam Glézl, so sídlom 974 01 Banská Bystrica, Nemčianska 25, o zaplatenie 248,95 € s prísl., na odvolanie došlé dňa 21.02.2014, proti uzneseniu Okresného súdu Brezno č. k. 4C/92/2013-59 zo dňa 11. 02. 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu m e n í tak, že vstup HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, 960 01 Zvolen, J. Bánika 2009/2, IČO: 42 305 675, ako vedľajšieho účastníka na strane odporkyne pripúšťa.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd nepripustil vstup vedľajšieho účastníka HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie so sídlom J. Bánika 2009/2, Zvolen do konania na strane odporkyne.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ podal námietku proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania, odporca nevyjadril súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. Prvostupňový súd uviedol, že podstatnou podmienkou vedľajšieho účastníctva v konaní podľa ust. § 93 ods. 1, 2 OSP je súhlas (hlavného) účastníka na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. Potreba súhlasu účastníka, ktorý má byť v konaní podporovaný vedľajším účastníkom vyplýva zo samej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. Z ust. § 93 OSP nemožno žiadnym spôsobom vyvodiť, že by vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať napriek nesúhlasu „ním podporovaného“ účastníka; svoj nesúhlas s vedľajším účastníctvom tento účastník nemusí ani odôvodňovať. To, že niekto chce v konaní pred súdom podporovať (hlavného) účastníka konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka, automaticky neznamena, že ním poskytovaná procesná pomoc je hlavnému účastníkovi vítaná, že mu vyhovuje a že s ňou musí za každých okolností súhlasiť. To v plnej miere platí aj vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, na ktorého sa vzťahuje ust. § 93 ods. 2 OSP. Účel procesnej pomoci v sporovom konaní, ktorú má vedľajší účastník poskytnúť (hlavnému) účastníkovi konania, môže byť naplnený len ak účastník, na strane ktorého chce vedľajší účastník vystupovať, s vedľajším účastníctvom súhlasí. I keď sa určitý subjekt stáva vedľajším účastníkom už v momente, keď súdu dôjde jeho procesný úkon obsahujúci prejav vôle vstúpiť do konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka, má bezpochyby účastník konania, ktorého chce vedľajší účastník v konaní podporovať, procesné právo vyjadriť svoj nesúhlas s jeho vstupom do konania. Treba mať totiž na pamäti, že v dôsledku rovnakých procesných práv a povinností môže vedľajší účastník v procesnom zmysle zasahovať do priebehu konania a ovplyvňovať ho. Účastník konania má preto právo svojím nesúhlasom zabrániť tomu, aby pred súdom na jeho strane v pozícii vedľajšieho účastníka konal ten, koho účasť v konaní si neželá. Okresný súd poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3 Cdo/188/2012 zo dňa 05. 02. 2013.

Okresný súd ďalej konštatoval, že v záujme preskúmať, či došlo k naplneniu všetkých predpokladov účasti vedľajšieho účastníka v konaní, vyzval súd odporcu, aby vyjadril súhlas s týmto vstupom. Odporca na výzvu nereagoval. Súd nemohol aplikovať domnienku ust. § 101 ods. 3 OSP, pretože výzva adresovaná účastníkom konania sa netýkala "postupu a vedenia konania". Pretože bez súhlasu odporcu, ako hlavného účastníka konania, na strane ktorého má vedľajší účastník vystupovať, nie sú predpoklady účasti splnené, nemal súd inú možnosť, ako vstup vedľajšieho účastníka do konania nepripustiť. Čím námietke navrhovateľa voči vstupu vedľajšieho účastníka do konania vyhovel a zvyšnou časťou námietok sa ďalej nezaoberal.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej 15 dňovej lehote (§ 204 ods. 1, veta prvá, OSP) odvolanie vedľajší účastník a navrhol uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a tomuto vec vrátiť na ďalšie konanie, nakoľko v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že:

1/ podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka nie je súhlas hlavného účastníka na strane, ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. Poukázal na rozhodnutie NS SR sp. Zn.: 2 Cdo 27/2012,
2/ ak súd vyzval odporcu (jeho opatrovníka) na vyjadrenie súhlasu so vstupom vedľajšieho účastníka a tento nereagoval, z čoho súd vyvodil záver, že odporca so vstupom vedľajšieho účastníka do konania nesúhlasil, s týmto záverom nemožno súhlasiť. Nevyjadrením sa, resp. nereagovaním na výzvu, nemožno posudzovať ani ako nesúhlas a ani ako súhlas s jeho obsahom (rozhodnutie NS SR sp. Zn. : 7 M Cdo 12/2011 z 20. 06. 2012),
3/ okresný súd nedoručil vedľajšiemu účastníkovi námietku navrhovateľa voči vstupu vedľajšieho účastníka do konania, a to ani spolu s uznesením, ktorým okresný súd vstup vedľajšieho účastníka do konania pripustil. Uvedeným nesprávnym procesným postupom okresný súd mu odňal možnosť efektívnej ochrany jeho procesných práv (Nález Ústavného súdu SR č. k. IV. ÚS 480/2012-72 zo dňa 14. 02. 2013).

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. Potreba súhlasu vyplýva zo samotnej podstaty a účelu vedľajšieho účastníka vedľajšieho účastníka. (uznesenie NS SR 3 Cdo 188/2012 zo dňa 05. 02. 2013). Poukázal na neúčelnosť vzniknutých trov v konaní, vzhľadom na skutočnosť, že vedľajší účastník podáva odvolanie len v časti nepriznaných trov právneho zastúpenia je zrejmé, že v tomto prípade nejde o ochranu spotrebiteľa a snahu ho chrániť pred vyfakturovanou zmluvnou pokutou. Uviedol, že podľa jeho názoru ide len o hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa ako vedľajšieho účastníka do súdnych konaní, pričom vstupujú do sporov automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Je potom otázne, či je účelom vstupu do konaní ochrana spotrebiteľa alebo zisk, ktorý vznikne z priznaných trov konania. Jednotlivé úkony vedľajšieho účastníka nie sú potrebné pre rozhodnutie súdu v jednotlivých konaniach a na ochranu spotrebiteľa a nie sú žiadnou pridanou hodnotou pre spotrebiteľa, nakoľko súd má povinnosť na tieto skutočnosti prihliadať ex offio, čo v praxi aj súdy robia.

Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril, ani k vstupu vedľajšieho účastníka do konania.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), prejednal odvolanie viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle ust. § 212 ods. 1 OSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP napadnuté uznesenie podľa § 220 OSP zmenil, nakoľko neboli dané dôvody pre jeho potvrdenie a ani zrušenie.

Rozhodnutie prvostupňového súdu, ktorým súd nepripustil vstup vedľajšieho účastníka do konania nepovažuje odvolací súd za vecne správne a takýmto rozhodnutím bola súčasne odňatá možnosť konať účastníkovi konania - vedľajšiemu účastníkovi konania na strane odporkyne pred súdom.

Od účinnosti zmeny zák. 99/1963 Zb. a to zákonom. 353/2014 Z. z. účinného od 01. 01. 2015 sa v § 93 ods. 3 sa za prvú vetu vložila nová druhá veta, ktorá znie:

"Ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada."

Podľa § 355 OSP ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon i pre konanie začaté pred jeho účinnosťou. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred účinnosťou tohto zákona, zostávajú zachované.

Oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania je úkonom procesným, ktorého účinky nastávajú doručením takéhoto oznámenia súdu, vzhľadom na uvedené, keďže vedľajší účastník oznámil svoj vstup dňa 04. 12. 2013 súd posudzoval účinky tohto úkonu podľa účinnej úpravy k tomuto dňu.

V prejednávanej veci musí súd brať na zreteľ, že existujú dva typy vedľajšieho účastníctva a v prípade, ak zo zákona vstúpila do určitého konania právnická osoba, činnosť ktorej je zameraná na ochranu práv spotrebiteľa, potom na vstup alebo zotrvanie v konaní, príp. na možnosť uskutočňovať právne úkony v takomto konaní, tomuto typu vedľajšieho účastníka nemožno klásť žiadne ďalšie podmienky okrem tých, ktoré sú stanovené v § 93 OSP (účinného do 01. 01. 2015). Iba uvedený výklad totiž dôsledne zodpovedá tomu, že všeobecné súdy sú povinné vykladať a používať ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu. Aplikáciou a výkladom týchto ustanovení nemožno obmedziť základné práva na súdnu ochranu bez zákonného podkladu. Všeobecný súd musí súčasne vychádzať z toho, že všeobecné súdy majú poskytovať v občianskom súdnom konaní ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov. Pokiaľ je potom účelom ustanovenia § 93 OSP zvýšiť ochranu určitých subjektov prostredníctvom právnických osôb, ktorých predmetom činnosti je práve ochrana záujmov týchto subjektov, nemožno mať pochybnosti o tom, že je v súlade s uvedeným účelom právnej úpravy, uvedeným právnickým osobám zabezpečiť účinné právne prostriedky ochrany, ktoré by mohli v prospech chránených subjektov využiť. Vstup tejto právnickej osoby zriadenej na ochranu spotrebiteľov predpokladá a zakotvuje samotný zákon - Občiansky súdny poriadok so vstupom takýchto osôb do konaní na ochranu spotrebiteľov počítal, čo vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z..

Ustanovenie § 93 ods. 2 OSP (účinné do 01. 01. 2015) upravovalo spôsob, akým vedľajší účastník vstúpi do konania, akým získa procesné postavenie vedľajšieho účastníka. V tomto prípade sa vedľajší účastník stal nositeľom svojich procesných práv a povinností doručením svojho oznámenia súdu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník, resp. doručením jeho oznámenia, že na výzvu niektorého z účastníkov do konania vstupuje (k uvedenému pozri napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 4 Cdo 33/2006, sp. zn. 5 Cdo 201/2004, sp. zn. 3 Cdo 319/2009, sp. zn. 1 Cdo 234/2004 a pod.). Zo žiadneho z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase vstupu vedľajšieho účastníka do konania nevyplývalo, že by sa pre účinný vstup vedľajšieho účastníka do konania vyžadoval výslovný súhlas spotrebiteľa so vstupom do konania tak, ako na to poukazoval žalobca (resp. iná skutočnosť podľa OSP účinného od 01. 01. 2015). Občiansky súdny poriadok umožňuje konajúcemu súdu rozhodovať o prípustnosti vedľajšieho účastníctva len na návrh (§ 93 ods. 3 posledná veta OSP), pričom za návrh je v zásade potrebné považovať relevantnou formou vykonaný prejav vôle hlavných účastníkov konania alebo niektorého z nich, ktorým je vyjadrený nesúhlas so vstupom tretej osoby ako vedľajšieho účastníka konania (Nález Ústavného súdu SR č. k. IV. ÚS 480/2012-72 zo dňa 14. 2. 2013). Z vyššie uvedeného v prvom rade vyplýva, že súd, na ktorom sa vedie konanie, do ktorého vstúpil vedľajší účastník, ex offo neposudzuje, či bol vstup vedľajšieho účastníka do konania prípustný, ale bolo jeho povinnosťou účastníkov upovedomiť o vstupe vedľajšieho účastníka, s tým, že účastníci konania majú následne právo vysloviť voči tomuto vstupu námietky (k uvedenému pozri uznesenie NS SR sp. zn. 3 Cdo 188/2012, ďalej sp. zn. 7 Cdo 67/2013, sp. zn. 5 Cdo 113/2010, sp. zn. 2 Cdo 212/2012, R 57/2009 a pod.). V prípade, ak námietka voči vstupu vedľajšieho účastníka do konania vznesená nebola, konajúci súd je povinný s vedľajším účastníkom riadne konať tak, aby mu boli zabezpečené všetky procesné práva (viď § 93 ods. 4 O. s. p. účinného do 01.01.2015). Len pre prípad, že uvedená námietka vznesená bude, je potom konajúci súd prípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania povinný preskúmať. Z vyššie uvedeného možno vyvodiť, že na to, aby vedľajší účastník platne do konania vstúpil a v tomto zotrval sa výslovne nevyžadoval súhlasný prejav účastníka, na ktorého stranu by mal vedľajší účastník vstúpiť. Naopak, pre záver o tom, že účasť vedľajšieho účastníka v konaní je potrebné nepripustiť, bola v prvom rade potrebná námietka vstupu vedľajšieho účastníka do konania, ako procesný úkon uskutočnený akýmkoľvek spôsobom, ktorý zákon prezumuje pre podanie v § 42 ods. 1 OSP, v ktorom účastník konania výslovne prejaví vôľu na tom, aby vedľajší účastník do prebiehajúceho konania nevstúpil. Po vznesení námietky vstupu vedľajšieho účastníka do konania hlavným účastníkom bolo potrebné, aby uvedená námietka bola doručená na vyjadrenie vedľajšiemu účastníkovi, aby tomuto bolo garantované právo vyjadriť sa k dôvodom nesúhlasného stanoviska účastníka s vedľajším účastníctvom (Nález Ústavného

súdu SR č. k. IV. ÚS 480/2012-72 zo dňa 14. 02. 2013). V opačnom prípade, by sa vedľajšiemu účastníkovi postupom súdu odnímala možnosť konať pred súdom.

Pokiaľ sa potom jedná konkrétne o námietku proti vstupu subjektu, ktorý je osobou podľa § 93 ods. 2 O. s.p., ako je tomu aj v prejednávanom prípade, bolo potrebné odlišovať, či uvedenú námietku podal účastník, na strane ktorého chce vedľajší účastník vystupovať (v prejednávanom prípade odporca v postavení spotrebiteľa) alebo jeho protistrana. Zatiaľ čo v prípade námietky účastníka, na stranu ktorého vedľajší účastník do konania vstúpil, na nepripustenie účasti vedľajšieho účastníka v zásade stačil už samotný výslovný prejav vôle, ktorým tento účastník vyjadril, že si účasť vedľajšieho účastníka v konaní na svojej strane neželá, v prípade, ak podá námietku voči vstupu vedľajšieho účastníka účastník, na stranu ktorého vedľajší účastník nevstúpil (ako to bolo v tomto prípade) dôvodom na nepripustenie vstupu vedľajšieho účastníka do konania nemôže byť len samotná skutočnosť, že protistrana súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka na svoju stranu výslovne neudelila. Je tomu tak už len z dôvodu uvedeného vyššie, že výslovne udelený súhlas účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka, ktorý nemá vystupovať na jeho strane, platná právna úprava nevyžadovala.

Na rovnakých záveroch, aké formuloval odvolací súd vyššie, je postavené uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo/188/2012 (ktoré v odvolaní uvádza aj navrhovateľ). Dovolací súd vo svojom rozhodnutí síce ako jednu z podmienok účasti vedľajšieho účastníka v konaní uviedol, že touto je i súhlas hlavného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka, z ďalších častí odôvodnenia jeho rozhodnutia však možno jednoznačne vyvodit', že uvedená podmienka súhlasu so vstupom do konania má charakter podmienky negatívnej. Zatiaľ, čo v prípade námietky účastníka, na stranu ktorého vedľajší účastník do konania vstúpil, na nepripustenie účasti vedľajšieho účastníka v zásade stačil už samotný výslovný prejav vôle, ktorým tento účastník vyjadril, že si účasť vedľajšieho účastníka v konaní na svojej strane neželá, v prípade, ak podá námietku voči vstupu vedľajšieho účastníka účastník, na stranu ktorého vedľajší účastník nevstúpil (ako v tomto prípade), dôvodom na nepripustenie vstupu vedľajšieho účastníka do konania nemohla byť len samotná skutočnosť, že protistrana súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka na svoju stranu výslovne neudelila. Je tomu tak z dôvodu uvedeného vyššie, že výslovne udelený súhlas účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka, ktorý má vystupovať na jeho strane, platná právna úprava nevyžadovala. Pokiaľ dovolací súd uviedol, že „podstatnou podmienkou vedľajšieho účastníctva v konaní je súhlas (hlavného) účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať“, následne k tejto podmienke precizoval, že: „z ustanovenia § 93 OSP nemožno žiadnym spôsobom vyvodit', že by vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať napriek nesúhlasu ním podporovaného účastníka; svoj nesúhlas s vedľajším účastníctvom tento účastník nemusí ani odôvodňovať. I keď sa určitý subjekt stal vedľajším účastníkom už v momente, keď súdu dôjde jeho procesný úkon obsahujúci prejav vôle vstúpiť do konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka, má bezpochyby účastník konania, ktorého chce vedľajší účastník v konaní podporovať, procesné právo vyjadriť svoj nesúhlas s jeho vstupom do konania. Účastník konania má preto právo svojím nesúhlasom zabrániť tomu, aby pred súdom na jeho strane v pozícii vedľajšieho účastníka konal ten, koho účasť v konaní si neželá.“ V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že pokiaľ v súvislosti s podmienkou prípustnosti vedľajšieho účastníctva dovolacím súdom označenou ako „súhlas (hlavného) účastníka konania, na strane ktorého má vedľajší účastník vystupovať“ používa dovolací súd slovné spojenia „účastník má právo prípadne namietat' prípustnosť tohto vstupu“, „hlavný účastník nesúhlas nemusí odôvodňovať“, „účastník má právo vyjadriť svoj nesúhlas“ a „právo svojím nesúhlasom zabrániť tomu, aby pred súdom na jeho strane v pozícii vedľajšieho účastníka konal ten, koho účasť v konaní si neželá“, dovolací súd mal na mysli, že táto podmienka nie je splnená vtedy, ak účastník konania, na ktorého strane má vedľajší účastník vystupovať, právne relevantným spôsobom výslovne vyjadrí svoju vôľu vedľajšie účastníctvo v konaní nepripustiť. Rovnaký záver vyplýva aj z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obdo 52/2012, ktorý v tam prejednávanom prípade vyslovil, že súhlas žalovaného, ktorého vedľajší účastník (združenie na ochranu spotrebiteľa) svojím vstupom podporil, nebol potrebný, keď legitímáciu vedľajšieho účastníka na vstup do konania tomuto dal samotný zákon.

Odvolací súd zdôrazňuje vzhľadom na tvrdenie odvolateľa navrhovateľa o neúčelnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania, že účelom tzv. spotrebiteľského práva je ochrana subjektu súkromno-právneho vzťahu, ktorý je spotrebiteľom. Ide o ochranu subjektu právneho vzťahu „slabšieho“ oproti predajcovi (dodávateľovi) vo sfére vyjednávacej sily i znalosti dotknutej oblasti obchodu [rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 27. júna 2000 v spojených veciach Océano Group Editorial (C-240-244/98)]. To všetko v záujme dosiahnutia reálnej spravodlivej rovnováhy v predmetnom právnom

vzťahu. Nerovný stav medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy [rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 09. 11. 2010 vo veci VB Pénzügyi Lízing (C-137/08) a vo veci Banco Espanol de Crédito (C-618/10) z 14. 06. 2012], a to v prvom rade zavedením povinnosti súdov ex offio posudzovať nekalú povahu jednotlivých zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách [rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 26. 10. 2006 vo veci Mostaza Claro (C-168/05)] a následne pri kladnom zistení povinnosťou zabezpečiť aby spotrebiteľ nebol viazaný takouto neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Uvedený cieľ je efektívne možné zabezpečiť [(k uvedenému pozri čl. 8 Smernice Rady 93/13/EHS, ako aj rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 03. 06. 2010 vo veci Caja de Ahorrosy Monte de Piedad de Madrid (C-484/08)] i aktivitou združení založených za účelom ochrany práv spotrebiteľov, ktorým združeniam Zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva právo podávať návrhy, ale aj byť účastníkom správneho alebo súdneho konania vo veci ochrany práv spotrebiteľov. Myšlienka ochrany práv spotrebiteľov sleduje totiž cieľ, ktorým je zabezpečiť ochranu spotrebiteľa. Pokiaľ potom cieľ sledovaný Smernicou Rady 93/13/EHS v podobe efektívnej ochrany práv spotrebiteľov má byť podľa vnútroštátneho práva v podmienkach Slovenskej republiky zabezpečený aj možnosťou aktívnej účasti vedľajších účastníkov v rámci administratívnych i súdnych konaní, uvedený účel je možné zabezpečiť len existenciou združení zameraných na účinnú ochranu oprávnených záujmov a práv spotrebiteľov a následne takým výkladom procesných predpisov, ktorý by uvedenú účasť vedľajších účastníkov v konaní garantoval bez zbytočných obmedzení tak, aby bola zabezpečená v prvom rade spravodlivá ochrana práv spotrebiteľov, a to prostredníctvom garantovania všetkých procesných práv vedľajších účastníkov, ktorých cieľom je účinnú ochranu práv spotrebiteľov zabezpečiť.

Pokiaľ žalobca udával v námietke vstupu vedľajšieho účastníka do konania (podanie došlé súdu 27. 09. 2013), že vstupom vedľajšieho účastníka do konania došlo k porušeniu Ústavy Slovenskej republiky a ďalších právnych predpisov, nakoľko vedľajší účastník získal informácie o citlivých údajoch týkajúcich sa spotrebiteľa, súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu PL. 1/2014 zo dňa 29. 01. 2014. Ústavný súd považoval za odôvodnenú existenciu verejného záujmu na rozšírení okruhu subjektov, ktoré sa môžu stať vedľajšími účastníkmi súdneho konania, aj o právnické osoby, ktorých predmetom je ochrana práv podľa osobitného predpisu, ktoré samy osebe nemajú právny záujem na výsledku konania, svoju činnosť však vykonávajú v záujme ochrany práv niektorého z účastníkov konania alebo tretích osôb (napríklad spotrebiteľov), ktorí sa pri ochrane svojich práv nachádzajú oproti druhej strane sporu spravidla v nevýhodnejšom postavení. Skutočnosť, že sa tieto právnické osoby v súvislosti so svojím vstupom do konania z doručených rovnopisov návrhov na začatie konania oboznámia s podstatnými okolnosťami prípadov vrátane osobných údajov účastníkov konania, ktorých rozsah je stanovený § 79 ods. 1 OSP, nepredstavuje podľa ústavného súdu neospravedliteľný zásah do základného práva na súkromie podľa čl. 19 ods. 2 a 3 ústavy, ale práve naopak, sleduje legitímny cieľ.

Pokiaľ ide o dôvod odvolania uvedený vedľajším účastníkom, že ak súd vyzval odporcu na vyjadrenie súhlasu so vstupom vedľajšieho účastníka a tento nereagoval, z čoho prvostupňový súd vyvodil záver, že odporca so vstupom vedľajšieho účastníka do konania nesúhlasil, odvolací súd poukazuje na to, že takto prvostupňový súd nepostupoval, a teda takýto dôvod odvolania považoval za neopodstatnený.

Vedľajší účastník v odvolaní uviedol, všetky svoje tvrdenia, ktorými sa súd zaoberal v odvolaní, a preto má súd za to že nedošlo k odňatiu možnosti vedľajšiemu účastníkovi konať pred súdom.

Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd rozhodnutie okresného súdu podľa § 220 OSP zmenil, nakoľko neboli dané dôvody pre jeho potvrdenie a ani zrušenie.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.